

ги види човѣкъ тогава, ште рече, че юекимосити живѣатъ въ дупки, като животни. Кога настане горештото лѣто, което трае твърдѣ малко, и сънцето то, което не е грѣло нѣколко мѣсеца, земе да пече, безъ да захожда, юекимосити села се стопаватъ отидиажъ и жилишта имъ прѣзъ цѣло лѣто оставатъ подъ отворено то небо.

Юекимосити носетъ облѣкло споредъ студений климатъ на тѣхната страна. Тии нѣматъ нито сукно, нито платно, та си праветъ дрѣхи отъ юленски кожи и ги шиятъ съ жили. Тии съшиватъ двѣ кожи наедно: юдна намѣсто подплата, а друга за лице. Всичко то имъ облѣкло състои отъ юдна кожана риза съ качулка, отъ юдни кожени гашти и отъ юдни такъви обушта. Женеко то облѣкло тако-речи въ нищто не се отличава отъ мъжко то; само горништа на обушта имъ са много широки, защото въ тѣхъ си дѣржетъ и дѣца та.

Юекимосити не знаятъ какво ште рече добрѣ уредена дѣржава и какво ште рече правительство: тии живѣатъ на *челади* и на *родове* и почитатъ само юначество то и юестествена та сила. Тии твърдѣ малко понятие иматъ за Бога.

Да сравни човѣкъ животътъ на юекимосътъ съ животътъ на Царигражданинъ тъ, на Лондончанинъ тъ или на Парижанинъ тъ, не ште да хване вѣра, че нѣкога на мѣсто то на тиа великолѣпни градове са живѣли диваца, като юекимосити. Нѣ това си є така. Въ стари ти гробишта на британски ти острови и по брѣговети на Балтийско море намиратъ оръжия, направени отъ заострени камене; а това нѣщто показова, че нѣкога жителите на тиа мѣста не са знаали да употребяватъ нито желѣзо, нито мѣдъ, а са живѣли юединъ мъченъ животъ като диваци ти.

Любопитно є да знае човѣкъ, какъ са излѣзли много народи отъ дивото си състояние, какъ са достигнали до високо образование и какъ са направили людете много открытия, които дивакъ тъ и не є съновалъ; какъ са оставили дивий животъ и са наредили добрѣ уредени дѣржави; какъ са станали отъ юезичници християне, а отъ прости диваца, които иматъ малка разлика отъ животни ти, станали образовани людие. Всичко това ште ни прикаже *историята*, кога дойде врѣме да ѹучимъ.